[19 May 2005]

Fördrag

om upprättande av

en energigemenskap

Parterna:

Europeiska gemenskapen å ena sidan,

och

följande fördragsslutande parter å den andra sidan:

- Republiken Albanien, Republiken Bulgarien, Bosnien och Hercegovina, Republiken Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Republiken Montenegro, Rumänien, Republiken Serbien, Republiken Turkiet[1] (nedan kallade de anslutna parterna)

  och

- Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo, enligt Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244,

som ställer sig bakom Atenprocessen och samförståndsavtalen från Aten 2002 och 2003,

som konstaterar att Republiken Bulgarien, Rumänien, Republiken Turkiet[2] och Republiken Kroatien är kandidatländer för inträde i Europeiska unionen, och att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien också har ansökt om medlemskap,

som konstaterar att Europeiska rådet vid sitt möte i Köpenhamn i december 2002 bekräftade att Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina samt Serbien och Montenegro ur ett europeiskt perspektiv är tänkbara kandidater för inträde i Europeiska unionen, och betonade sin beslutsamhet att stödja deras ansträngningar att närma sig Europeiska unionen,

som erinrar om att Europeiska rådet vid sitt möte i Thessaloniki i juni 2003 godkände Thessalonikiagendan för västra Balkan: i riktning mot en europeisk integration, vilken syftar till att ytterligare stärka de privilegierade förbindelserna mellan Europeiska unionen och västra Balkan och i vilken Europeiska unionen uppmuntrade länderna i regionen att anta ett rättsligt bindande energimarknadsavtal för sydöstra Europa,

som erinrar om Europa-Medelhavspartnerskapsprocessen och den europeiska grannskapspolitiken,

som erinrar om stabilitetspakten för sydöstra Europa vars kärnfråga är behovet att stärka samarbetet mellan sydöstra Europas stater och nationer och att gynna villkoren för fred, stabilitet och ekonomisk tillväxt,

---

[1] [”Republiken Turkiet” skall utgå om Republiken Turkiet inte undertecknar fördraget.]

[2] [”Republiken Turkiet” skall utgå om Republiken Turkiet inte undertecknar fördraget.]

som beslutat att mellan parterna upprätta en integrerad marknad för naturgas och el, grundad på gemensamma intressen och solidaritet,

som beaktar att denna integrerade marknad i ett senare skede kan komma att omfatta andra energiprodukter och -vektorer, såsom flytande naturgas, bensin, vätgas, eller annan grundläggande nätverksinfrastruktur,

som är fast beslutna att skapa fasta rättsliga och handelstekniska ramar som gör det attraktivt att investera i gasnätverk, energiproduktion och distributionsnät, så att alla parter får stabil tillgång till gas och el, vilket är en förutsättning för ekonomisk utveckling och social stabilitet,

som är fast beslutna att inrätta det gemensamma lagstiftningsområde för gas- och el som krävs med tanke på den berörda marknadens geografiska omfattning,

som erkänner att Republiken Österrikes, Hellenska republikens, Republiken Ungerns, Republiken Italiens och Republiken Sloveniens territorier naturligt ingår i eller direkt påverkas av driften av de fördragsslutande parternas gas- och elmarknader,

som är fast beslutna att främja en hög nivå av gas- och elförsörjning till alla medborgare, baserad på skyldigheten att tillhandahålla offentliga tjänster, samt att uppnå ekonomiska och sociala framsteg och hög sysselsättningsnivå såväl som en hållbar utveckling genom inrättandet av ett område utan inre gränser för gas och el,

som önskar öka försörjningstryggheten inom det gemensamma lagstiftningsområdet med hjälp av de fasta rättsliga ramar som är nödvändiga för regionen, i vilken anslutningar till gastillgångar kring Kaspiska havet, i Nordafrika och i Mellanöstern kan utvecklas och där inhemska naturgas-, kol och vattenkraftstillgångar kan exploateras,

som är fast beslutna att förbättra miljösituationen när det gäller gas och el, energieffektiviteten knuten till detta samt förnybara energikällor,

som är fast beslutna att utveckla konkurrensen på gas- och elmarknaden i större skala och utnyttja stordriftsfördelar,

som beaktar att det för att målen skall uppnås krävs en vittförgrenad och integrerad marknadslagstiftningsstruktur grundad på starka institutioner och effektiv övervakning, samt lämpligt deltagande från den privata sektorn,

som beaktar att det som en åtgärd för att minska trycket på de statliga gas- och elsystemen och för att bidra till att lösa problemet med lokal gas- och elbrist, bör införas särskilda bestämmelser för att underlätta handeln med el och gas, och att sådana bestämmelser är nödvändiga för inrättandet av ett gemensamt lagstiftningsområde som omfattar alla marknader för de berörda produkterna,

har beslutat att upprätta en energigemenskap.

AVDELNING I – PRINCIPER

Artikel 1

1. Genom detta fördrag upprättas en energigemenskap mellan parterna.

2. Medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen får delta i energigemenskapen i enlighet med artikel 95 till detta fördrag.

Artikel 2

1. Energigemenskapens uppdrag skall vara att organisera förbindelserna mellan parterna och att skapa en rättslig och ekonomisk ram med avseende på nätenergi, i enlighet med punkt 2, i syfte att

(a) skapa fasta rättsliga och handelstekniska ramar som gör det attraktivt att investera i gasnätverk, energiproduktion, och överförings- och distributionsnät, så att alla parter får stabil och tillgång till gas och el, vilket är en förutsättning för ekonomisk utveckling och social stabilitet,

(b) inrätta det gemensamma lagstiftningsområde för handel med nätenergi som krävs med tanke på den berörda marknadens geografiska omfattning,

(c) öka försörjningstryggheten inom det gemensamma lagstiftningsområdet med hjälp av ett stabilt investeringsklimat i vilket anslutningar till gastillgångar kring Kaspiska havet, i Nordafrika och i Mellanöstern kan utvecklas och där inhemska naturgas-, kol- och vattenkraftstillgångar kan utnyttjas,

(d) förbättra miljösituationen när det gäller nätenergi och energieffektiviteten knuten till denna, gynna utnyttjandet av förnybara energikällor samt fastställa villkoren för energihandeln inom det gemensamma lagstiftningsområdet,

(e) utveckla konkurrensen på nätenergimarknaden i större geografisk skala och utnyttja stordriftsfördelar.

2. ”Nätenergi” skall omfatta de el- och gassektorer som styrs av Europeiska gemenskapens direktiv 2003/54/EG och 2003/55/EG[3].

[3] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el, Europeiska unionens officiella tidning nr 176, 15.7.2003, s. 37 – 56 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas, Europeiska unionens officiella tidning nr 176, 15.7.2003, s. 57 – 78.

Artikel 3

Vid tillämpning av artikel 2 skall energigemenskapens verksamhet omfatta följande:

a) De fördragsslutande parterna skall, i enlighet med beskrivningen i avdelning II nedan, genomföra gemenskapens regelverk på områdena energi, miljö, konkurrens och förnybara energikällor, efter det att detta regelverk, i enlighet med den närmare beskrivningen i avdelning II, anpassats både till energigemenskapens institutionella ram och de särskilda förhållanden som rör varje enskild fördragsslutande part (nedan kallat ”utvidgningen av gemenskapens regelverk”).

b) Det skall, i enlighet med beskrivningen i avdelning III, upprättas särskilda rättsliga ramar så att nätenergimarknaderna kan skötas effektivt över alla de fördragsslutande parternas territorier och över delar av Europeiska gemenskapens territorium, och dessa ramar skall omfatta en gemensam mekanism för gränsöverskridande överföring eller transport av nätenergi samt för övervakning av unilaterala säkerhetsåtgärder (nedan kallad ”mekanismen för driften av nätenergimarknaderna”).

c) Parterna skall, i enlighet med beskrivningen i avdelning IV, inrätta en nätenergimarknad utan inre gränser, vari det också skall ingå samordning av ömsesidigt bistånd vid allvarliga störningar av energinätverken eller yttre avbrott, och vari det också får ingå en gemensam utrikeshandelspolitik för energi (”nedan kallat ”inrättandet av en gemensam energimarknad”).

Artikel 4

Europeiska gemenskapernas kommission (nedan kallad Europeiska kommissionen) skall vara samordnare för de tre verksamheter som beskrivs i artikel 3.

Artikel 5

Energigemenskapen skall följa det gemenskapens regelverk som beskrivs i avdelning IV och som anpassats både till den institutionella ramen för det här fördraget och till de särskilda förhållanden som rör varje enskild fördragsslutande part, i syfte att garantera en hög nivå av investeringsstrygghet och optimala investeringar.

Artikel 6

Parterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, i syfte att uppfylla de skyldigheter som följer av det här fördraget. Parterna skall underlätta fullgörandet av energigemenskapens uppdrag. Parterna skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås.

Artikel 7

All diskriminering inom ramen för det här fördragets tillämpningsområde är förbjuden.

Artikel 8

Inga föreskrifter i det här fördraget skall påverka parternas rätt att besluta om villkoren för hur de skall utnyttja sina energiresurser, deras val mellan olika energikällor eller den allmänna strukturen för deras energiförsörjning.

AVSNITT II – UTVIDGNINGEN AV GEMENSKAPENS REGELVERK

KAPITEL I – GEOGRAFISKT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 9

De bestämmelser som föreskrivs i och de åtgärder som vidtas i enlighet med denna avdelning skall vara tillämpliga på de anslutna parternas territorier och på det territorium över vilket Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo har domsrätt.

KAPITEL II – REGELVERKET OM ENERGI

Artikel 10

Varje fördragsslutande part skall genomföra gemenskapens regelverk om energi i enlighet med den tidtabell för genomförande av sådana åtgärder som fastställs i bilaga I.

Artikel 11

”Gemenskapens regelverk om energi” skall vid tillämpning av det här fördraget avse i. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el, ii. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och iii. Europaparlamentets och rådets förordning 1228/2003/EG av den 26 juni 2003 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel[4].

[4] Europeiska unionens officiella tidning L 176, 15.7.2003, s. 1 – 10.

KAPITEL III – REGELVERKET OM ENERGI

Artikel 12

Varje fördragsslutande part skall genomföra gemenskapens regelverk om miljö i enlighet med den tidtabell för genomförande av sådana åtgärder som fastställs i bilaga II.

Artikel 13

Parterna erkänner vikten av Kyotoprotokollet. Varje fördragsslutande part skall sträva efter att ansluta sig till protokollet.

Artikel 14

Parterna erkänner vikten av bestämmelserna i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. Varje fördragsslutande part skall sträva efter att genomföra det direktivet.

Artikel 15

Efter det här fördragets ikraftträdande skall all byggnation och drift av nya kraftverk ske i enlighet med gemenskapens regelverk om miljö.

Artikel 16

"Gemenskapens regelverk om miljö" skall vid tillämpning av det här fördraget avse i. rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, ändrat genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003, ii. rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG, iii. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, och iv. artikel 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar.

Artikel 17

De bestämmelser som föreskrivs i och de åtgärder som vidtas i enlighet med detta kapitel skall endast tillämpas på nätenergi.

KAPITEL IV – REGELVERKET OM KONKURRENS

Artikel 18

1. Nedanstående är oförenligt med ett väl fungerande fördrag, eftersom det kan påverka handeln med nätenergi mellan de fördragsslutande parterna:

(a) Alla avtal mellan företag, beslut fattade av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden som har till ändamål eller verkan att förhindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen.

(b) Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning på de fördragsslutande parternas marknad som helhet eller en väsentlig del därav.

(c) Allt offentligt stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller vissa energiresurser.

2. All verksamhet i strid med den här artikeln kommer att bedömas på grundval av kriterier som följer av tillämpningen av artiklarna 81, 82 och 87 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (bifogas i bilaga III).

Artikel 19

När det gäller offentliga företag och företag som beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter, skall varje fördragsslutande part senast 6 månader från och med dagen för det här fördragets ikraftträdande säkerställa att principerna enligt fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 86.1 och 86.2 i detta (bifogas i bilaga III), iakttas.

KAPITEL V – REGELVERKET FÖR FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR

Artikel 20

Varje fördragsslutande part skall inom ett år från och med det här fördragets ikraftträdande förse Europeiska kommissionen med en plan för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel. Europeiska kommissionen skall lämna alla de fördragsslutande parternas respektive planer till ministerrådet för godkännande.

KAPITEL V – FÖRENLIGHET MED EUROPEISKA GEMENSKAPENS GENERELLT TILLÄMPLIGA STANDARDER

Artikel 21

Inom ett år från och med dagen för det här fördragets ikraftträdande skall sekretariatet upprätta en förteckning över Europeiska gemenskapens generellt tillämpliga standarder, som skall överlämnas till ministerrådet för godkännande.

Artikel 22

De fördragsslutande parterna skall inom ett år från och med godkännandet av förteckningen anta en utvecklingsplan som har till syfte att bringa deras nätenergisektorer i överensstämmelse med Europeiska gemenskapens generellt tillämpliga standarder.

Artikel 23

”Europeiska gemenskapens generellt tillämpliga standarder” skall avse alla sådana standarder för tekniska system som tillämpas i Europeiska gemenskapen och som är nödvändiga för att nätverkssystemen skall fungera säkert och effektiv, inklusive aspekter av överföring, gränsöverskridande förbindelser och allmänna säkerhetsstandarder för tekniska system som i tillämpliga fall utfärdas via Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet (CENELEC) eller likvärdiga utfärdande organ eller som utfärdas av det sammankopplade europeiska elnätet (Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity (UCTE)) och European Association for the Streamlining of Energy Exchanges (EASSEE) för gemensam reglering och gemensamma affärsmetoder.

KAPITEL VII – ANPASSNING OCH UTVECKLING AV REGELVERKET

Artikel 24

För genomförandet av den här avdelningen skall energigemenskapen anta åtgärder för anpassning av gemenskapens regelverk enligt den här avdelningen, med beaktande av både ramarna för det här fördraget och de särskilda förhållanden som rör varje enskild fördragsslutande part.

Artikel 25

Energigemenskapen får vidta åtgärder för att genomföra ändringar av gemenskapens regelverk enligt den här avdelningen, i syfte att rätta sig efter ändringar i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

AVDELNING III – MEKANISM FÖR DRIFTEN AV NÄTENERGIMARKNADERNA

KAPITEL I – GEOGRAFISKT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 26

De bestämmelser som föreskrivs i och de åtgärder som vidtas i enlighet med denna avdelning skall vara tillämpliga på de anslutna parternas territorier och på det territorium över vilket Förenta nationernas övergångsförvaltnings i Kosovo har domsrätt, och på de av Europeiska gemenskapens territorier som avses i artikel 27.

Artikel 27

När det gäller Europeiska gemenskapen skall de bestämmelser som föreskrivs i och de åtgärder som vidtas i enlighet med denna avdelning vara tillämpliga på Republiken Österrikes, Hellenska republikens, Republiken Ungerns, Republiken Italiens och Republiken Sloveniens territorier. När en fördragsslutande part träder in i Europeiska unionen skall de bestämmelser som föreskrivs i och de åtgärder som vidtas i enlighet med denna avdelning utan vidare formaliteter också vara tillämpliga på den nya medlemsstatens territorium.

KAPITEL II – REGIONAL MEKANISM FÖR LÅNGDISTANSTRANSPORT AV NÄTENERGI

Artikel 28

Energigemenskapen skall vidta kompletterande åtgärder för upprättande av en gemensam mekanism för gränsöverskridande överföring och transport av nätenergi.

KAPITEL III – FÖRSÖRJNINGSTRYGGHET

Artikel 29

Parterna skall inom ett år från och med dagen för detta fördrags ikraftträdande anta förklaringar om försörjningstrygget med en beskrivning bland annat av olika försörjningskällor, den tekniska säkerheten och det geografiska ursprunget för importerade bränslen. Förklaringarna skall meddelas sekretariatet och skall vara tillgängliga för alla parter till det här fördraget. Förklaringarna skall uppdateras vartannat år. Sekretariatet skall bistå med vägledning och assistans i samband med sådana förklaringar.

Artikel 30

Artikel 29 innebär inget krav på att ändra energipolitik eller uppköpsrutiner.

KAPITEL IV – MEDBORGARNAS ENERGIFÖRSÖRJNING

Artikel 31

Energigemenskapen skall främja höga försörjningsnivåer av nätenergi till alla sina medborgare inom ramen för de skyldigheter att tillhandahålla offentliga tjänster som föreskrivs i relevanta delar av gemenskapens regelverk om energi.

Artikel 32

Energigemenskapen får vidta åtgärder i detta avseende i syfte att

a) ge utrymme för allmän elförsörjning,

b) gynna en effektiv politik för efterfrågestyrning,

c) garantera rättvis konkurrens.

Artikel 33

Energigemenskapen får också utfärda rekommendationer till stöd för en effektiv reform av parternas nätenergisektorer, bland annat för att öka andelen betalande energikunder, med målet att alla skall betala samt för att främja nätenergipriser som konsumenterna har råd att betala.

KAPITEL V – HARMONISERING

Artikel 34

Energigemenskapen får vidta åtgärder för att få kompatibla marknadsmodeller för driften av nätenergimarknaderna, såväl som åtgärder för ömsesidigt erkännande av licenser samt åtgärder som gynnar fri etableringsrätt för nätenergiföretag.

KAPITEL VI – FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR OCH ENERGIEFFEKTIVITET

Artikel 35

Energigemenskapen får anta åtgärder för att stimulera utvecklingen på områdena förnybara energikällor och energieffektivitet, med beaktande av fördelarna med dessa energikällor när det gäller försörjning, miljöskydd, social sammanhållning och regional utveckling.

KAPITEL VII – SÄKERHETSÅTGÄRDER

Artikel 36

Om det uppstår en plötslig kris på nätenergimarknaden på en fördragsslutande parts territorium, på ett territorium över vilket Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo har domsrätt eller på något av de av Europeiska gemenskapens territorier som avses i artikel 27, och om den fysiska säkerheten eller säkerheten för personer eller nätenergiutrustning och -installationer eller systemintegriteten hotas på detta territorium, får den berörda parten tillfälligt vidta nödvändiga säkerhetsåtgärder.

Artikel 37

Sådana säkerhetsåtgärder skall förorsaka minsta möjliga störning på parternas nätenergimarknad, och får inte vara mer omfattande än vad som är strängt nödvändigt för att åtgärda de plötsliga svårigheter som uppstått. Säkerhetsåtgärderna får inte snedvrida konkurrensen eller påverka handeln negativt på ett sätt som är i strid med det gemensamma intresset.

Artikel 38

De berörda parterna skall utan dröjsmål underrätta sekretariatet om säkerhetsåtgärderna, och sekretariatet skall omedelbart underrätta övriga parter.

Artikel 39

Energigemenskapen får besluta att de säkerhetsåtgärder som vidtagits av den berörda parten inte är förenliga med bestämmelserna i det här kapitlet, och begära att parten upphör att tillämpa eller ändrar säkerhetsåtgärderna i fråga.

AVDELNING IV – UPPRÄTTANDET AV EN GEMENSAM ENERGIMARKNAD

KAPITEL I – GEOGRAFISKT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 40

De bestämmelser som föreskrivs i och de åtgärder som vidtas i enlighet med den här avdelningen skall vara tillämpliga på de territorier som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen i enlighet med de villkor som föreskrivs i det fördraget, samt på de anslutna parternas territorier och på det territorium över vilket Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo har domsrätt.

KAPITEL II – INRE ENERGIMARKNAD

Artikel 41

1. Det skall vara förbjudet för parterna att mellan sig tillämpa tullar och kvantitativa restriktioner på import och export av nätenergi eller andra åtgärder med likvärdig effekt. Detta förbud skall tillämpas även på tullar av fiskal karaktär.

2. Punkt 1 skall inte utesluta kvantitativa restriktioner eller åtgärder med likvärdig effekt som är motiverade av skäl som rör allmän ordning eller allmän säkerhet, skyddet av människors, djurs och växters liv och hälsa, eller skyddet av industriell och kommersiell äganderätt. Sådana restriktioner eller åtgärder får dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln mellan parterna.

Artikel 42

1. Energigemenskapen får vidta åtgärder i syfte att skapa en gemensam marknad för nätenergi utan inre gränser.

2. Punkt 1 gäller inte bestämmelser av fiskal karaktär, bestämmelser om fri rörlighet för personer eller bestämmelser om anställdas rättigheter och intressen.

KAPITEL III – EN UTRIKESPOLITIK FÖR ENERGIFRÅGOR

Artikel 43

Energigemenskapen får vidta sådana åtgärder som krävs för reglering av import och export av nätenergi till eller från tredjeländer, i syfte att garantera ett med avseende på grundläggande miljönormer likvärdigt tillträde till marknader i tredjeländer såväl som från dessa marknader, eller i syfte att säkerställa att den inre energimarknaden kan fungera i full säkerhet.

KAPITEL IV – ÖMSESIDIGT BISTÅND VID AVBROTT

Artikel 44

Om det uppstår ett avbrott i nätenergiförsörjningen för en part och en annan part eller ett tredjeland påverkas, skall parterna söka finna en snabb lösning i enlighet med bestämmelserna i det här kapitlet.

Artikel 45

Ministerrådet skall sammanträda på begäran av den part som är direkt påverkad av avbrottet. Ministerrådet får vidta de åtgärder som krävs för att åtgärda avbrottet.

Artikel 46

Inom ett år från och med det här fördragets ikraftträdande skall ministerrådet anta ett procedurbeslut angående den ömsesidiga skyldigheten att bistå varandra enligt det här kapitlet, vilket får innehålla bestämmelser om att befogenheterna att vidta övergångsåtgärder överförs till den permanenta högnivågruppen.

AVDELNING V – ENERGIGEMENSKAPENS INSTITUTIONER

KAPITEL I – MINISTERRÅDET

Artikel 47

Ministerrådet skall se till att målen enligt det här fördraget uppnås. Ministerrådet skall

a) utfärda riktliner för allmän policy,

b) vidta åtgärder,

c) anta procedurbeslut, genom vilka vissa uppdrag, befogenheter och skyldigheter att genomföra energigemenskapens politik, i enlighet med exakt angivna villkor, kan överföras på den permanenta högnivågruppen, tillsynsnämnden eller sekretariatet.

Artikel 48

Ministerrådet skall utgöras av en företrädare för varje fördragsslutande part och två företrädare för Europeiska gemenskapen. En företrädare utan rösträtt per deltagande part får delta i ministerrådets möten.

Artikel 49

Ministerrådet skall anta sin arbetsordning genom procedurbeslut.

Artikel 50

Ordförandeskapet skall innehas i tur och ordning av de fördragsslutande parterna under sex månader i taget och i den ordning som fastställs genom procedurbeslut utfärdat av ministerrådet. Det är den part som innehar ordförandeskapet som sammankallar ministerrådet och beslutar var mötet skall hållas. Ministerrådet skall sammanträda minst en gång var sjätte månad. Mötet skall förberedas av sekretariatet.

Artikel 51

Den part som innehar ordförandeskapet skall leda ministerrådet och bistås av en företrädare för Europeiska gemenskapen och en företrädare från nästkommande innehavare av ordförandeskapet som vice ordförande. Ordföranden och vice ordförandena skall utarbeta utkastet till agenda.

Artikel 52

Ministerrådet skall lämna in en årlig rapport om energigemenskapens verksamhet till Europaparlamentet och till de anslutna parternas respektive deltagarnas parlament.

KAPITEL II – DEN PERMANENTA HÖGNIVÅGRUPPEN

Artikel 53

Den permanenta högnivågruppen skall

a) förbereda ministerrådets arbete,

b) godkänna ansökningar om tekniskt bistånd från internationella givarorganisationer, internationella finansinstitut och bilaterala givare,

c) rapportera till ministerrådet om framstegen i riktning mot att uppnå målen enligt det här fördraget,

d) vidta åtgärder, om ministerrådet utfärdat befogenheter för detta,

e) anta procedurbeslut som inte innebär överföring av uppdrag, befogenheter eller skyldigheter på andra institutioner inom energigemenskapen,

f) diskutera utvecklingen av gemenskapens regelverk enligt avdelning II, på grundval av en rapport som Europeiska kommissionen skall lägga fram regelbundet.

Artikel 54

Den permanenta högnivågruppen skall utgöras av en företrädare för varje fördragsslutande part och två företrädare för Europeiska gemenskapen. En företrädare utan rösträtt per deltagande part får delta i dess möten.

Artikel 55

Den permanenta högnivågruppen skall anta sin arbetsordning genom procedurbeslut.

Artikel 56

Det är den part som innehar ordförandeskapet som sammankallar den permanenta högnivågruppen och beslutar var sammanträdet skall hållas. Sammanträdet skall förberedas av sekretariatet.

Artikel 57

Den part som innehar ordförandeskapet skall leda den permanenta högnivågruppen och bistås av en företrädare för Europeiska gemenskapen och en företrädare från nästkommande innehavare av ordförandeskapet som vice ordförande. Ordföranden och vice ordförandena skall utarbeta utkastet till agenda.

KAPITEL III – TILLSYNSNÄMNDEN

Artikel 58

Tillsynsnämnden skall

a) bistå ministerrådet eller den permanenta högnivågruppen med råd när det gäller stadgar, tekniska föreskrifter och lagbestämmelser,

b) utfärda rekommendationer i samband med gränsöverskridande tvister mellan två eller fler tillsynsmyndigheter, på begäran av en eller flera av dessa tillsynsmyndigheter,

c) vidta åtgärder, om ministerrådet utfärdat befogenheter för detta,

d) anta procedurbeslut.

Artikel 59

Tillsynsnämnden skall utgöras av en företrädare för energitillsynsmyndigheten i varje fördragsslutande part, i enlighet med relevanta delar av gemenskapens regelverk om energi. Europeiska gemenskapen skall företrädas av Europeiska kommissionen, bistådd av en tillsynsmyndighet från varje deltagare, samt en företrädare för Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för el och gas (ERGEG). Om en fördragsslutande part eller en deltagare har en tillsynsmyndighet för gas och en tillsynsmyndighet för el, skall den fördragsslutande parten eller deltagaren mot bakgrund av tillsynsnämndens dagordning fatta beslut om vilken tillsynsmyndighet som skall närvara vid tillsynsnämndens sammanträde.

Artikel 60

Tillsynsnämnden skall anta sin arbetsordning genom procedurbeslut.

Artikel 61

Tillsynsnämnden skall utse en ordförande vars mandatperiod skall fastställas av tillsynsnämnden. Europeiska kommissionen skall inneha uppdraget som vice ordförande. Ordföranden och vice ordföranden skall utarbeta utkastet till agenda.

Artikel 62

Tillsynsnämnden skall sammanträda i Aten.

KAPITEL IV – FORUMEN

Artikel 63

Två forum, sammansatta av företrädare för alla berörda grupper (bl.a. energinäringen, tillsynsmyndigheter, energinäringens och konsumenternas representantgrupper) skall bistå energigemenskapen med rådgivning.

Artikel 64

Forumen skall ha en företrädare för Europeiska kommissionen som ordförande.

Artikel 65

Forumens slutsatser skall antas i samförstånd. Slutsatserna skall vidarebefordras till den permanenta högnivågruppen.

Artikel 66

Forumet för el skall sammanträda i Aten. Forumet för gas skall sammanträda i Istanbul.[5]

KAPITEL V – SEKRETARIATET

Artikel 67

Sekretariatet skall

a) bistå ministerrådet, permanenta högnivågruppen, tillsynsnämnden och forumen med administrativt stöd,

b) se över om parterna har genomfört sina skyldigheter enligt det här fördraget enligt föreskrifterna och lägga fram årliga framstegsrapporter för ministerrådet,

c) se över och hjälpa till med kommissionens samordning av givarverksamheten på de anslutna parternas territorier och på det territorium över vilket Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo har domsrätt,

d) utföra andra uppdrag som det tilldelats i enlighet med det är fördraget eller i enlighet med ett procedurbeslut utfärdat av ministerrådet, dock utan befogenheter att vidta åtgärder, och

[5] [Om Turkiet inte undertecknar fördraget skall artikel 66 ersättas med följande: ”Forumet för el skall sammanträda i Aten. Forumet för gas skall sammanträda på en plats som skall fastställas genom procedurbeslut fattat av ministerrådet.”]

e) anta procedurbeslut.

Artikel 68

Sekretariatet skall utgöras av en direktör och sådan personal som energigemenskapen har behov av.

Artikel 69

Direktören för sekretariatet skall utses genom procedurbeslut utfärdat av ministerrådet. Ministerrådet skall genom procedurbeslut fastställa bestämmelser för rekrytering, arbetsvillkor och geografisk jämvikt för sekretariatets personal. Direktören skall utse och utnämna personalen.

Artikel 70

När de utövar sina respektive uppdrag får varken direktören eller personalen begära eller ta emot instruktioner från någon av parterna till det här fördraget. De skall agera oberoende och främja energigemenskapens intressen.

Artikel 71

Direktören för sekretariatet eller en utnämnd ersättare skall närvara vid sammanträden i ministerrådet, den permanenta högnivågruppen, tillsynsnämnden och forumen.

Artikel 72

Sekretariatet skall ha sitt säte i Wien.

KAPITEL VI – BUDGET

Artikel 73

Varje part skall bidra till energigemenskapens budget i enlighet med bilaga IV. Bidragsnivåerna får ses över var femte år, på begäran av någon av parterna och genom procedurbeslut utfärdat av ministerrådet.

Artikel 74

Ministerrådet skall anta energigemenskapens budget genom ett procedurbeslut vartannat år. Budgeten skall täcka energigemenskapens driftsutgifter i samband med institutionernas verksamhet. De enskilda institutionernas utgifter skall fastställas i en annan del av budgeten. Ministerrådet skall anta ett procedurbeslut med närmare föreskrifter när det gäller förfarandet för genomförandet av budgeten samt för presentation och revision av konton och för inspektion.

Artikel 75

Direktören för sekretariatet skall genomföra budgeten i enlighet med det procedurbeslut som antagits i enlighet med artikel 74, och skall lämna årliga rapporter om budgetens verkställande till ministerrådet. Ministerrådet får, om så är lämpligt, genom procedurbeslut anförtro åt oberoende revisorer att kontrollera om budgeten verkställts enligt föreskrifterna.

AVDELNING VI – BESLUTSFATTANDE

KAPITEL I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 76

Åtgärder får vidtas i form av ett beslut eller en rekommendation.

Ett beslut är till alla delar bindande för dem som det är riktat till.

En rekommendation är inte bindande. Parterna skall sträva efter att i så hög grad som möjligt följa rekommendationer.

Artikel 77

Med förbehåll för vad som föreskrivs i artikel 80, skall parterna äga en röst var.

Artikel 78

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden kan endast fatta beslut om två tredjedelar av parterna är representerade. Nedlagda röster från närvarande parter skall inte räknas.

KAPITEL II – ÅTGÄRDER ENLIGT AVDELNING II

Artikel 79

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden skall, på grundval av ett förslag från kommissionen, vidta åtgärder enligt avdelning II. Europeiska kommissionen får när som helst under det förfarande som leder till antagande av åtgärderna ändra eller dra tillbaka sitt förslag.

Artikel 80

Varje fördragsslutande part skall ha en röst.

Artikel 81

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden skall fatta majoritetsbeslut.

KAPITEL III – ÅTGÄRDER ENLIGT AVDELNING III

Artikel 82

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden skall vidta åtgärder enligt avdelning III på grundval av ett förslag från någon av parterna eller sekretariatet.

Artikel 83

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden skall fatta beslut med två tredjedels majoritet, inklusive en positiv röst från Europeiska gemenskapen.

KAPITEL IV – ÅTGÄRDER ENLIGT AVDELNING IV

Artikel 84

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden skall, på grundval av ett förslag från en part, vidta åtgärder enligt avdelning IV.

Artikel 85

Ministerrådet, den permanenta högnivågruppen eller tillsynsnämnden skall vidta åtgärder efter enhälligt beslut.

KAPITEL V – PROCEDURBESLUT

Artikel 86

Frågor som rör organisation, budget och insyn, liksom ministerrådets delegering av befogenheter till den permanenta högnivågruppen, tillsynsnämnden eller sekretariatet, skall regleras genom procedurbeslut som skall vara bindande för energigemenskapens institutioner och, om så föreskrivs i procedurbeslutet, för parterna.

Artikel 87

Om inget annat föreskrivs i artikel 88 skall procedurbeslut antas i enlighet med det förfarande för beslutsfattande som fastställ i kapitel III i den här avdelningen.

Artikel 88

Det procedurbeslut som föreskrivs i artikel 69, enligt vilket sekretariatets ordförande utses, skall antas med enkel majoritet på grundval av ett förslag från Europeiska kommissionen. Det procedurbeslut rörande budgetfrågor som föreskrivs i artiklarna 73 och 74 skall antas enhälligt på grundval av ett förslag från Europeiska kommissionen. Det procedurbeslut som föreskrivs i artikel 47, enligt vilket befogenheter överförs till tillsynsnämnden, skall fattas enhälligt på grundval av ett förslag från en part eller sekretariatet.

AVDELNING IV – GENOMFÖRANDE AV BESLUT OCH LÖSNING AV TVISTER

Artikel 89

Parterna skall i sina nationella rättsystem genomföra de beslut som riktas till dem, och detta skall ske inom den tid som fastställs i beslutet.

Artikel 90

1. Om en part underlåter att uppfylla en skyldighet enligt fördraget eller att inom den fastställda tiden genomföra ett beslut riktat till den, kan en annan part, sekretariatet eller tillsynsnämnden uppmärksamma ministerrådet på detta genom en motiverad begäran. Privata organ kan inkomma med klagomål till sekretariatet.

2. Den berörda parten får yttra sig om den motiverade begäran eller klagomålet.

Artikel 91

1. Ministerrådet kan fastslå att en part inte uppfyllt sina skyldigheter. Ministerrådet skall fatta beslut

a) med enkel majoritet, om underlåtenheten rör avdelning II,

b) med två tredjedels majoritet, om underlåtenheten rör avdelning III,

c) med enhällighet, om underlåtenheten rör avdelning IV.

2. Ministerrådet kan sedan fatta beslut med enkel majoritet om att återkalla alla eventuella beslut som antagits i enlighet med den här artikeln.

Artikel 92

1. På en parts, sekretariatets eller tillsynsnämndens begäran får ministerrådet enhälligt fastställa att en part på ett allvarligt och bestående sätt underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt det här fördraget och får tillfälligt återkalla vissa rättigheter som följer av tillämpningen av det här fördraget för den berörda partens del, inklusive tillfälligt återkallande av rösträtt och uteslutning från möten eller från att omfattas av mekanismer som föreskrivs i det här fördraget.

2. Ministerrådet kan sedan fatta beslut med enkel majoritet om att återkalla alla eventuella beslut som antagits i enlighet med den här artikeln.

Artikel 93

När ministerrådet antar beslut enligt artiklarna 91 och 92 skall det inte beakta den röst som lagts av företrädaren för den berörda parten.

AVDELNING VIII – TOLKNING

Artikel 94

Institutionerna skall tolka alla termer eller andra begrepp från gemenskapens lagstiftning som används i det här fördraget i enlighet med Europeiska gemenskapernas domstols eller Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts rättspraxis. När ingen tolkning avgivits av någon av de två domstolarna, skall ministerrådet ge riktlinjer för hur fördraget skall tolkas. Ministerrådet får delegera detta uppdrag till den permanenta högnivågruppen. Sådana riktlinjer får inte påverka domstolens eller förstainstansrättens eventuella senare tolkningar av gemenskapens regelverk.

AVDELNING IX – DELTAGARE OCH OBSERVATÖRER

Artikel 95

Medlemsstater i Europeiska gemenskapen får på begäran riktad till ministerrådet företrädas som deltagare i ministerrådet, den permanenta högnivågruppen och tillsynsnämnden enligt de villkor som fastställa i artiklarna 48, 54, och 59, och skall ha rätt att delta i diskussionerna i ministerrådet, den permanenta högnivågruppen, tillsynsnämnden och forumen.

Artikel 96

1. På begäran från ett angränsande tredjeland får ministerrådet, efter enhälligt beslut, godta landet som observatör. Efter en begäran riktad till ministerrådet inom sex månader från och med det här fördragets ikraftträdande, skall Moldavien godtas som observatör.

2. Observatörerna får närvara vid ministerrådets, den permanenta högnivågruppens, tillsynsnämndens och forumens sammanträden, utan att delta i diskussionerna.

AVDELNING X – VARAKTIGHET

Artikel 97

Detta fördrag sluts för en period på 10 år från och med dagen för ikraftträdandet. Ministerrådet får, efter enhälligt beslut, förlänga dess varaktighet. Om inget sådant beslut fattas får fördraget fortsätta att gälla för de parter som röstade för en förlängning, under förutsättning att dessa utgjorde minst två tredjedelar av energigemenskapens parter.

Artikel 98

En part kan säga upp fördraget med sex månaders varsel, riktad till sekretariatet.

Artikel 99

Om en fördragsslutande part inträder i Europeiska gemenskapen skall den parten övergå till att vara deltagare i enlighet med artikel 95.

AVDELNING XI – ÖVERSYN OCH ANSLUTNING

Artikel 100

Ministerrådet får efter enhälligt beslut

i) ändra bestämmelserna i avdelning I-VII,

ii) besluta att genomföra andra delar av gemenskapens regelverk som har anknytning till nätenergi,

iii) utsträcka det här fördraget till andra energiprodukter och -vektorer eller annan grundläggande nätverksinfrastruktur,

iv) godkänna inträde i energigemenskapen för en ny part.

AVDELNING XII – SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 101

Utan att det påverkar artiklarna 102 och 103 skall rättigheter och skyldigheter enligt avtal som de fördragsslutande parterna slutit före undertecknandet av det här fördraget inte påverkas av bestämmelserna i det här fördraget. Om nämnda avtal inte skulle vara förenliga med det här fördraget skall den berörda fördragsslutande parten vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att undanröja de konstaterade oförenligheterna, senast ett år efter dagen för det här fördragets ikraftträdande.

Artikel 102

Inga skyldigheter enligt det här fördraget får påverka parternas rättsliga förpliktelser enligt fördraget om inrättandet av Världshandelsorganisationen.

Artikel 103

Inga skyldigheter enligt ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å den ena sidan och en fördragsslutande part å den andra sidan får påverkas av det här fördraget. Eventuella åtaganden inom ramen för förhandlingar om inträde i Europeiska unionen får inte påverkas av det här fördraget.

Artikel 104

Fram till antagandet av det procedurbeslut som avses i artikel 50 skall ordförandeskapsordningen fastställas enligt samförståndsavtalet från Aten[6] 2003.

Artikel 105

Detta fördrag skall godkännas av parterna i enlighet med deras interna förfaranden.

Detta fördrag skall träda i kraft den första dagen i den månad som följer på den dag då Europeiska gemenskapen och sex fördragsslutande parter anmälde att de avslutat de nödvändiga förfarandena.

Anmälan skall sändas till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, som skall vara depositarie för detta fördrag.

De vederbörligen bemyndigade företrädarna har undertecknat detta fördrag i vittnesmål om detta.

[6] Samförståndsavtal om en regional energimarknad i sydöstra Europa och dess integration i Europeiska gemenskapen inre energimarknad, undertecknat i Aten den 8 december 2003.

BILAGA I

TIDTABELL FÖR GENOMFÖRANDE AV EG-DIREKTIVEN NR 2003/54 OCH 2003/55 SAMT EG-FÖRORDNING NR 1228/2003 AV DEN 26 JUNI 2003

1. Enligt artikel 24.2 i det här fördraget skall varje fördragsslutande part inom tolv månader från och med dagen för fördragets ikraftträdande genomföra

   i) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el,

   ii) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas,

   iii) Europaparlamentets och rådet förordning 1228/2003/EG av den 26 juni 2003 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel.

2. Varje fördragsslutande part måste säkerställa att berättigade kunder i den mening som avses i Europeiska gemenskapens direktiv 2003/54/EG och 2003/55/EG

   i) från och med den 1 januari 2008 omfattar alla icke-hushållskunder, och

   ii) från och med den 1 januari 2015, samtliga kunder.

BILAGA I

TIDTABELL FÖR GENOMFÖRANDE AV REGELVEREKT OM MILJÖ

1. Vid det här fördragets ikraftträdande skall varje fördragsslutande part genomföra rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata objekt, ändrat genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003.

2. Varje fördragsslutande part skall senast den 31 december 2011 ha genomfört rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG.

3. Varje fördragsslutande part skall senast den 31 december 2017 ha genomfört Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar.

4. Vid det här fördragets ikraftträdande skall varje fördragsslutande part genomföra artikel 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar.

BILAGA III

Artikel 81 i EG-fördraget

1. Följande är oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjudet: alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden som kan påverka handeln mellan medlemsstater och som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen inom den gemensamma marknaden, särskilt sådana som innebär att

a) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs,

b) produktion, marknader, teknisk utveckling eller investeringar begränsas eller kontrolleras,

c) marknader eller inköpskällor delas upp,

d) olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,

e) det ställs som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser, som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

2. Avtal eller beslut som är förbjudna enligt denna artikel är ogiltiga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 får dock förklaras icke tillämpliga

– på avtal eller grupper av avtal mellan företag,

– beslut eller grupper av beslut av företagssammanslutningar,

– samordnade förfaranden eller grupper av samordnade förfaranden,

som bidrar till att förbättra produktionen eller distributionen av varor eller till att främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande, samtidigt som konsumenterna tillförsäkras en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås och som inte

a) ålägger de berörda företagen begränsningar som inte är nödvändiga för att uppnå dessa mål,

b) ger dessa företag möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av varorna i fråga.

Artikel 82 i EG-fördraget

Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning på den gemensamma marknaden eller inom en väsentlig del av denna är, i den mån det kan påverka handeln mellan medlemsstater, oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjudet.

Sådant missbruk kan särskilt bestå i att

a) direkt eller indirekt påtvinga någon oskäliga inköps- eller försäljningspriser eller andra oskäliga affärsvillkor,

b) begränsa produktion, marknader eller teknisk utveckling till nackdel för konsumenterna,

c) tillämpa olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,

d) det ställs som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser, som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

Artikel 86.1 och 86.2 i EG-fördraget

1. Medlemsstaterna skall beträffande offentliga företag och företag som de beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter inte vidta och inte heller bibehålla någon åtgärd som strider mot reglerna i detta fördrag, i synnerhet reglerna i artiklarna 12 samt 81-89.

2. Företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol skall vara underkastade reglerna i detta fördrag, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse.

Artikel 87 i EG-fördraget

1. Om inte annat föreskrivs i detta fördrag, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

2. Förenligt med den gemensamma marknaden är

a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, under förutsättning att stödet ges utan diskriminering med avseende på varornas ursprung,

b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser,

c) stöd som ges till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning i den utsträckning stödet är nödvändigt för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom denna delning.

3. Som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses

a) stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning,

b) stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi,

c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,

d) stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet, om sådant stöd inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,

e) stöd av annat slag i enlighet med vad rådet på förslag från kommissionen kan komma att bestämma genom beslut med kvalificerad majoritet.

BILAGA IV

[7]BIDRAG TILL BUDGETEN

Parterna	Bidrag i procent
Europeiska gemenskapen	91,2 %
Republiken Albanien	0,1 %
Republiken Bulgarien	1 %
Bosnien och Hercegovina	0,3 %
Republiken Kroatien	0,5 %
f.d. jugoslaviska republiken Makedonien	0,1 %
Republiken Montenegro	0,1 %
Rumänien	2,1 %
Republiken Serbien	0,7 %
Republiken Turkiet	3,8 %
Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo	0,1 %

[7] [Tabellen skall uppdateras matematiskt med följande siffror om Republiken Turkiet inte undertecknar fördraget: ”Europeiska gemenskapen (94,9 %), Republiken Albanien (0,1 %), Republiken Bulgarien (1 %), Bosnien och Hercegovina (0,3 %), Republiken Kroatien (0,5 %), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (0,1 %), Republiken Montenegro (0,1 %). Rumänien (2,2 %), Republiken Serbien (0,7 %), Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo (0,1 %).]